

הסוד הסוד של הבקתה הקפואה

מסע מפלא על אמונה, שמחה, ואהבת ה'

הַצַּדִּיק שֶׁלֶמַד תּוֹרָה

בְּלֵילָה חֲרָפִי וְקָר, יָשֵׁב רַבִּי
שִׁמְעֵלְקָא וְלָמַד אֶת מַסְכֶּת
בְּרָכוֹת.

הוּא אָהֵב אֶת ה' בְּכָל לְבוֹ,
אֵךְ לִפְתָּע... הוּא נֶעְצָר.

הוּא קָרָא מִשְׁנָה אַחַת שֶׁהוּא
פֶּשׁוּט לֹא הִצְלִיחַ לְהִבִּין!

"חייב אדם לברך על הרעה –
כשם שהוא מברך על הטובה"

מתנה טובה = שמחה!

חלי ועני = שמחה???

איך אפשר? אני יכול
להגיד תודה... אבל איך
אפשר באמת להרגיש בלב את
אותה השמחה כשכואב?

הַעֲצָה שֶׁל הַמַּגִּיד מִמַּעֲזְרִיטָשׁ

שמעלקא היקר שלי.
שאלה שכזו אי אפשר
להסביר במלים.

סע לעירה אניפולי, אל
התלמיד שלי רבי זושא.
הוא כבר יסביר לך הכל.

כְּשֶׁהֵגִיעַ לְאֲנִיפּוֹלִי, כָּלָם
הִצְבִּיעוּ עַל סִמְטָה
צָדִידִית עֲלוּבָה.

הָעֲגָלָה שָׁקְעָה
בְּבֶץ הָעֲמֹק.

הַמָּסַע הָיָה קָשָׁה
וְקָפוּא.

מה רבי שמעלקא חשב שישמע?
אנחות, בכי וכאב.

מה הוא שמע באמת?
קול חם, מתוק ומלא בשמחה! מישוהו
שר שיר של למוד תורה!

הַמֶּרְאָה הַמִּדְּהִים

בְּבֵית הָיָה קוֹר מִקְפִּיא. לֹא הָיָה אֶכֶל,
רַק פְּרוֹסֶת לֶחֶם יְבֵשָׁה וְקִשָּׁה.

אָבֵל הַפָּנִים שֶׁל רַבִּי זֹשָׁא... הֵן.. הֵן
הֵאִירוּ כְּמוֹ שֶׁמֶשׁ שֶׁל צִהְרִים!
עֵינָיו הָיוּ מְלֹאוֹת בְּאַהֲבַת ה'.

רבי זושא, המגיד שלח אותי.
איה אפשר לברך ולשמוח
בשיש כל כך הרבה קשי, עני
וקור? איה מברכים על
הרעה בשמחה?

רבי שמעלקא ממתין לתשובה שתשנה את חיו.

אֲנִי מְכַבֵּד אֶת הַמַּגִּיד... אָבֵל
לָמָּה הוּא שָׁלַח אוֹתָךְ אֵלַי?
שְׂאֵלָה כְּזוֹ צָרִיךְ לִשְׁאֹל אָדָם
שֶׁעֲבַר עָלָיו אֵיזָה דָּבָר רַע
בְּחַיָּיו...

רַבִּי שְׁמַעְלֶקָא מִמַּתִּין לַתְּשׁוּבָה שְׁתֵּשֶׁנָּה אֶת חַיָּיו.

מַעֲוֹלָם לֹא הָיָה לִי רַע אֲפֹלוּ דַקָּה אַחַת בַּחַיִּים!

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נֹתֵן לִי שְׁפָע נֶשֶׁל כָּל טוֹב!
אֵינְנִי מִבֵּין בְּכָלֵל מָה זֶה דְּבַר 'רַע'!

זֶה הָיָה הַסּוּד. רַבִּי זֹנֶשׂא בְּאַמֶּת לֹא רָאָה כָּאֵן שׁוֹם דְּבַר רַע!

ה' הוא אבא
אהב אתכם
הכי בעולם.

אבא נותן לבן
שלו רק מה שטוב
בשבילו.

לכן, אין
בעולם דבר רע!
הכל מתנה מה'!

הקור נעלם. רבי שמעלקא הבין!
מי שבוטח בה', יודע שגם לחם יבש
הוא סעודת מלכים מאבא!

הַחֲזָרָה לְנִיקָלְשׁבוּרְג

רַבִּי שְׁמַעְלֵקָא חֲזַר לְעִירוֹ כְּאָדָם חָדָשׁ.
הוּא יָדַע כָּעֵת כִּיצַד לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה
וּבְשִׂמְחָה אֶמְתִּית כָּל מַצָּב בַּחַיִּים.

מִשְׁקְפֵי הָאֱמוּנָה שֶׁל רַבִּי זושא

...לראות את
החיבוק של אבא
שבשמיים!

לא לראות את
מה שחסר...

גַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַרְכִּיב אֶת הַמִּשְׁקָפִים הָאֵלּוּ בַּחַיִּים שְׁלָנוּ!

מָה קָרָה?

יָרַד גֶּשֶׁם
וְהֵטִיּוֹל הֶתְבַּטֵּל.

מִיִּשְׁהוּ הַפִּיל לִי
אֶת אֲרָמוֹן הַלֵּגוֹ
בְּטָעוֹת.

מִבֶּט רָגִיל

אֵיזָה בָּאָסָה!
הַכֹּל נִהָרַס!

אֲנִי כּוֹעֵס
נֹרָא!

מִשְׁקָפִי הָאֲמוֹנָה

ה' מֵבִיא גֶשֶׁם
לְעֵצִים, וַיֵּשׁ לִי זְמַן
לְמִשְׁחָק בַּבַּיִת!

זֹאת הַזְדַּמְנוֹת שָׁה'
נוֹתֵן לִי לְבָנוֹת
מִשְׁהוּ יָפָה יוֹתֵר!

תִּזְכְּרוּ תָּמִיד:

ה', אֲבֹא שָׁלָנוּ שְׁבַשְׁמִים, אוֹהֵב אֶתְכֶם תָּמִיד!
כְּשִׁיּוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ – אֶפְשָׁר תָּמִיד לְחַיֵּךְ.

מִי שֶׁמִּצְלִיחַ לִרְאוֹת כֵּךְ, הוֹפֵךְ לְחֻזֵּק וְשִׂמְחָה מִמֶּשׁ כְּמוֹ רַבִּי זִישָׁא!